

nen over Fuldbro og Stilling til Aarhuus. Det staaer for mig klart, at efter Loven af 10de Marts 1861 vil det staae Regjeringen frit for at vælge mellem tre af de Linier, som ere betegnede paa Kortet, og om hvilke det synes mig, at der kun kan være Spørgsmaal, nemlig Banen fra Veile over Krollerup, Bresten Bro og Ny Mølle til Aarhuus med Sidebane til Horsens fra Krollerup eller Underup, Banen fra Veile over Horsens, Underup, Ny Mølle til Aarhuus og Banen fra Veile over Horsens, Tebstrup, Fuldbro og Ny Mølle til Aarhuus. Hvisken af disse tre Linier Regjeringen maatte bestemme sig for, vilde den efter min Opfattelse være i Overensstemmelse med Loven af 10de Marts 1861. Men naar der saaledes er Frihed for Regjeringen til at vælge Banen Veile—Horsens—Fuldbro—Ny Mølle—Aarhuus, forekommer det mig ikke at være tvivlsomt, at det vilde være meget uforstandigt, om man vilde modsætte sig en Modifikation af denne Linie i den Retning, at Banen fra Fuldbro Mølle blev ført over Stilling til Aarhuus. Jeg skal lade det Spørgsmaal staae hen, om Regjeringen maatte være berettiget efter Loven af 10de Marts 1861 til at bestemme sig for denne Linie; jeg erkjender, at jeg maa finde det saare tvivlsomt, om det kunde siges, at Banen paa denne Maade blev ført igjennem Gudenaadalen; men selv om man gaaer ud fra, at Regjeringen ikke i Medfør af Loven kan bestemme sig for Banen Veile—Horsens—Fuldbromølle—Aarhuus, men derimod vel for den over Veile, Horsens, Fuldbro, Ny Mølle til Aarhuus, saa gjentager jeg, at det vilde være høist ubetænksomt, om man vilde modsætte sig en saadan Forandring. Denne Forandring vil nemlig føre til en Besparelse af henimod en halv Million og medføre en Forkortelse af Veilængden mellem Horsens, Aarhuus og Veile, saavel som for hele den direkte Trafik af over en Miil; og hvad skalde der tabes derved? Forbindelsen mellem Ny Mølle og de vestlige Egne, navnlig Silkeborg, skalde dog alligevel stee ad Vandveien ved at kanalisere forskjellige Søer, og det synes mig at være en Ting af overmaade ringe Betydning, om denne Kanalisering udstrækker sig til $1\frac{1}{2}$ Miil mere. Hvad der kommer fra Silkeborg eller Vestjylland, vil

ganske sikkert faae denne $1\frac{1}{2}$ Miil Søvei længere, forsaavidt man vil gaae over Aarhuus og videre, Nord eller Ost efter; men man vil derimod ikke faae en længere Dei, naar man vil gaae til Horsens, og denne Kanalisering af $1\frac{1}{2}$ Miil vil kun udfordre omtrent 130,000 Rb. Ved en Beføstning af omtrent 130,000 Rb. vilde man altsaa vinde omtrent en halv Miilion og en Forkortelse af Jernbanen af over en Miil. Jeg skal iøvrigt paa dette Sagens Standpunkt ikke udtale mig, om jeg vil give Fortrinet til Silkeborg—Aarhuus—Torriks—Horsens—Linien, eller maaskee til Linien Horsens—Fuldbromølle—Aarhuus; jeg anseer dette for overflødigt, og det forekommer mig, at det ikke vilde være betimeligt nu at udtale sig bestemt derover, forinden den nærmere Undersøgelse har funden Steb, som jeg ikke kan nære den mindste Tvivl om vil finde Steb i et Udvalg, efterat denne Behandling af Sagen er sluttet.

Jacobsen: Siden jeg iforgaars begjærede Ordet, er det Meste af, hvad jeg havde bestemt at udtale, allerede fremkommet fra forskjellige ærede Talere, og jeg skalde efter det klare og veltalende Foredrag, vi nylig hørte af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), have frafalbet Ordet, dersom der ikke var eet Punkt, hvori jeg ikke kan henholde mig til ham; det var det, der fremkom i Slutningen af hans Foredrag, hvor han udtalte ikke just som sin Overbeviisning, men dog som Noget, der mulig kunde være rigtigt, og hvorom han blot nærede nogen Tvivl, at det nemlig skalde være i Overensstemmelse med eller i alt Fald en Opfyldelse af Loven af 10de Marts 1861, at gaae over Fuldbro Mølle til Aarhuus, uden at komme til Ny Mølle. I denne Henseende kan jeg ikke være enig med ham; thi vil man ikke gaae til Ny, maa man have Rigsdagens Samtykke dertil. Hvad jeg forøvrigt dog ogsaa kunde ønske at sige til hans Bemærkninger, er, at ligesaa fuldstændigt, som jeg maa tiltræde Alt, hvad han hirtrede om, at Rigsdagen til enhver Tid maa være i sin fulde Ret til at forandre enhver Lov ved en ny Lov, naar samtlige Dele af Lovgivningsmagten derom kunne blive enige, ligesaa bestemt maa jeg gjøre gjældende, at Lovgiv-